

ERINDISBRÉF

140

fyrir yfirfiskmatsmenn.

13. marz

1. gr.

Yfirfiskmatsmenn skulu stjórna og hafa eftirlit með alls konar fiskmati, hver í sínu umdæmi. Enn fremur skulu þeir hafa eftirlit með því, að hlýtt sé lögum, reglugerðum og fyrirmælum, sem gildandi eru á hverjum tíma um mat og meðferð fiskafurða, útbúnað fiskibáta, vinnslu- og verkunarstöðva og annars, sem verksvið þeirra nær til.

2. gr.

Fiskmatsstjóri er yfirboðari þeirra, og er þeim skylt að fara eftir fyrirmælum hans og leita álits hans og úrskurðar um atriði, sem þeir eru ekki fullvissir um. Þeir skulu gefa fiskmatsstjóra skýrslur um störf sín, og mælir hann fyrir um, hvernig þeim skuli hagað, að svo miklu leyti sem þau eru ekki ákveðin í erindisbréfi þessu. Þeir skulu og skýra honum frá atriðum, sem verða mættu til bóta í mati og framleiðslu, eða nýjungum á því sviði, einnig frá því, sem miður fer í verkun og vinnslu og nauðsynlegt kann að vera að fá bætt úr.

3. gr.

Fiskmatsstjóri getur kvatt yfirfiskmatsmann til starfa utan umdæmis hans, þegar sérstaklega stendur á og þörf krefur, enda komi það ekki í bága við störf hans í eigin umdæmi.

4. gr.

Yfirfiskmatsmenn skulu vera hæfir til að leiðbeina fiskmatsmönnum og framleiðendum um fiskmat og fiskframleiðslu, og hafa þeir vald til að úrskurða um slík mál í umdæmi sínu. Þeir skulu hafa lokið prófi á fiskiðnaðarnámskeiði sjávarútvegsáráðuneytisins og að öðru leyti hafa aflað sér staðgóðrar þekkingar á alls konar fiskmati og flokkun fisks og fiskafurða, er heyra undir starfssvið þeirra, svo og um meðferð fisksins, verkun, geymslu umbúnað fiskiskipa og vinnslu- stöðva og annað, er lýtur að framleiðslu góðrar útflutningsvöru úr fiski. Þeir eiga einnig að kynna sér, eins og þeim er unnt, breytingar til bóta á framleiðslunni og afla sér þekkingar á tilraunum, sem gerðar kunna að vera í því skyni.

5. gr.

Yfirfiskmatsmenn hafa fiskmatsmenn sér til aðstoðar við eftirlit og mat fisksins, vigtun, pökkun, vinnslu og útskipun.

Yfirfiskmatsmaður velur fiskmatsmenn í samráði við fiskmatsstjóra, er tilnefnir þá, en lögreglustjóri gefur fiskmatsmönnum skipunarbréf og eiðfestir þá. Til fiskmatsstarfa skal velja vandaða menn með nægilegri þekkingu á þeirri vöru, sem þeim er ætlað að meta, og aðgreiningi hennar í hina ýmsu flokka, Samkvæmt ákvæðum í erindisbréfi fiskmatsmanna og öðrum fyrirmælum. Yfirfiskmatsmanni er skylt að líta eftir störfum fiskmatsmanna, eins og hann getur bezt við komið, og fullvissa sig um, að þau séu í góðu lagi. Hann þarf því að haga eftirlitsferðum sínum svo, að hann hafi fulla yfirsýn yfir framleiðsluaðferðir og ástand framleiðslu á hverjum stað. Hann skal leiðbeina fiskmatsmönnum við störfin, segja fyrir um tilhögun þeirra, skýra frá breytingum, sem verða kunna á þeim og líta eftir, að þau séu unnin af þekkingu og samvirkusemi og samkvæmt gildandi fyrirmælum. Yfir höfuð á yfirfiskmatsmaður að leggja áherzlu á, að fiskmatsmenn verði sem færastir í starfi sínu.

6. gr.

Þegar matskyld vara er flutt út, skal yfirmatsmaður gefa vottorð um vöruna. Vottorðin skulu rituð bæði á íslenzku og ensku.

Sé fiskur fluttur út úr fleiru en einu matsumdæmi eða ef þannig hagar til, að útflytjendur óska frekar að gera öll farmskírteini í Reykjavík, getur fiskmatsstjóri eða yfirlingsmaður, er hann tilnefndur í sinn stað, skrifað undir matsvottorð fyrir fisk, hvaðan sem hann er af landinu. Skulu þá lögð til grundvallar vottorð frá yfirlingsmönnum úr hverju umdæmi.

Í vottorðum um saltfisk úr fleiri umdæmum skal setja bókstaf umdæmisins framan við pakkatölu af hverri tegund fisks í sundurliðunina á vottorðinu, svo að ekki leiki vafi á, hve margir pakkar séu úr hverjum landshluta. Vilji einhver fá matsvottorð um vöru, sem hefur verið metin og vegin, í því skyni að nota vottorðið við sölu á vörunni, getur yfirlingsmaður gefið út bráðabirgðavottorð um vöruna, sem metin hefur verið.

Yfirlingsmaður skal og senda fiskmatsstjóra skýrslur um útflutning á öllum fiski úr umdæmi sínu, og segir fiskmatsstjóri fyrir um, hvernig skýrslum þessum skuli hagað og hve oft skýrslur um hvern vöruflokk skuli sendar.

Ef ísvarinn fiskur er fluttur út með undanþágu (sbr. 34. gr. reglugerðar um fiskmat o. fl., nr. 81 13. marz 1950) getur fiskmatsstjóri krafizt þess, að gefin séu út vottorð með sérstökum einkennum eða með öðru orðalagi en á hinum venjulegu vottorðum um ísvarinn fisk.

Yfirmatsmaður ber, að viðlagðri hegningu að lögum, ábyrgð á því, að vottorð þau, er hann gefur út, séu sönn og rétt. Hann skal gæta þess og fullvissa sig um, að fiskur, sem hann metur eða lætur meta, sé íslensk vara.

7. gr.

Yfirmatsmaður getur, í samráði við fiskmatsstjóra, gefið fiskmatsmönnum í umdæmi sínu, þeim er hann treystir bezt, umboð til að sjá um yfirmatsstörf í sinn stað, af hann vegna annríkis við matsstörf, fjarveru eða annarra forfalla getur ekki séð um það sjálfur. Hann getur og sett fiskmatsmann til starfa, hvar sem er í umdæminu, ef hann álitur þess þörf. Ef fiskmatsmaður sá, er þetta snertir, þarf vegna þess að takast ferð á hendur út fyrir stað þann, er hann á heimilisfang í, fær hann þá, auk hinnar venjulegu greiðslu fyrir vinnu við matið, fæðispeninga, ferðakostnað og borgun fyrir dvalardaga, samkvæmt ákvæðum í erindisbréfi fyrir fiskmatsmenn. Ef hlutaðeigendur geta ekki komið sér saman um slíkan kostnað, úrskurðar atvinnuáráðuneytið reikningana að fengnum tillögum yfirlingsmanns eða fiskmatsstjóra.

8. gr.

Yfirlingsmatsmenn eru skyldir til að ferðast um umdæmi sitt og jafnvel, ef með þarf, út fyrir það til þess að leiðbeina matsmönnum og framleiðendum um mat og meðferð á fiski, brýna fyrir þeim, hver nauðsyn er á, að samvirkusemi sé gætt við matið og meðferðina, svo að álit á vörunni megi verða sem bezt, og sérstaklega að líta eftir fiskmati og samræma það.

Allir ferða- og símakostnaðarreikningar yfirlingsmatsmanna í þessum matsins skulu sendir til skrifstofu fiskmatsstjóra. Fiskmatsstjóri skal yfirlingsmaður reikningana, ásamt fylgiskjölum, og úrskurðar þá til greiðslu til bráðabirgða. Nú reynast reikningar við endurskoðun ráðuneytisins of háir og er þá viðkomandi yfirlingsmatsmanni skylt að endurgreiða í ríkissjóð það, sem honum hefur verið ofgreitt samkvæmt bráðabirgðaúrskurði fiskmatsstjóra.

9. gr.

Ef yfirlingsmatsmaður tekst ferð á hendur til þess að annast fiskmatsstörf eða leiðbeiningar eftir sérstakri kröfu framleiðenda eða útflytjenda, er þeim skylt að

greiða honum ferðakostnað og fæðispeninga fyrir þann tíma, sem hann nauðsynlega þarf að vera að heiman í þeirra erindum, hvort tveggja eftir reikningi, sem ráðuneytið úrskurðar, ef hlutaðeigendur geta ekki komið sér saman.

140

13. marz

10. gr.

Yfirfiskmatsmenn eru launaðir úr ríkissjóði samkvæmt X. launaflokki samkvæmt 1. gr. laga nr. 60 12. marz 1945, um laun starfsmanna ríkisins.

11. gr.

Fiskmatsstjóri og yfirfiskmatsmenn mega ekki taka á móti nokkurri þóknun, hverju nafni sem nefnist, frá þeim, sem metið er fyrir, annarri en borgun þeirri, sem ákveðin er í lögum eða erindisbréfi þeirra.

Þeir mega ekki reka neinn sjálfstæðan atvinnuveg, sem lýtur að fiskverzlun, né heldur vera í þjónustu þeirra, er láta meta fisk til útflutnings eða hafa á hendi umboðssölu eða kaup á fiski, og eru að öðru leyti háðir ákvæðum laga nr. 46 5. apríl 1948.

12. gr.

Nú verður yfirfiskmatsmaður þess vís, að einhver brýtur móti ákvæðum fiskmatslaganna eða fyriræla, sem sett eru samkvæmt þeim, og ber honum þá að skýra fiskmatsstjóra frá því, en þeir ákveða svo, hvort kæra skuli brotið til refsingar.

13. gr.

Yfirfiskmatsmaður ritar undir eiðstaf um, að hann vilji hlýða lögum og fyrirælum um fiskmatið og erindisbréfi þessu og rækja með alúð og kostgæfni skyldur þær, sem á honum hvila í stöðu hans.

Hann verður að setta sig við þær breytingar, sem gerðar kunna að vera á erindisbréfi þessu.

14. gr.

Sannist þær misfellur á vottorði yfirfiskmatsmanns, er álita verður, að stafi af vitaverðu gáleysi eða vanrækslu hans, ber hann ábyrgð á því tjóni, er þar af leiðir. Auk þess getur ráðuneytið svipt hann stöðu sinni fyrirvaralaust. Þó telst hann sýkn saka, geti hann sannað, að einhverjir af undirmönnum hans eigi sök á misfellunum. Bera þá hinir seku undirmatsmenn ábyrgðina af tjóninu. Auk þess má þá og svipta þá stöðu þeirra fyrirvaralaust. Um hegningu fyrir brot yfirfiskmatsmanna og annarra eiðfestra starfsmanna fiskmatsins gegn ákvæðum fiskmatslaganna fer að öðru leyti eftir hinum almennu hegningarlögum.

15. gr.

Hér með er úr gildi fellt erindisbréf fyrir yfirfiskmatsmenn nr. 70 3. júlí 1933 og breyting á því erindisbréfi nr. 123 3. júlí 1939.

16. gr.

Erindisbréfi þetta er sett samkvæmt lögum nr. 46 5. apríl 1948, um fiskmat og meðferð, verkun og útflutning á fiski.

Atvinnumálaráðuneytið, 13. marz 1950.

Jóhann P. Jósefsson.

Gunnl. E. Briem.